

Sygn. akt V GC 2525/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Iwona Nowak
Protokolant:	sekr.sądowy Joanna Leśniewska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) S.A. w O.

przeciwko M. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. J. na rzecz powoda (...) S.A. w O. kwotę 36 088,93 (trzydzieści sześć tysięcy osiemdziesiąt osiem 93/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 września 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 3 675,01 (trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt pięć 01/100) złotych,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6 623,00 (sześć tysięcy sześćset dwadzieścia trzy 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,
w tym kwotę 4 800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Iwona Nowak

Sygn. akt V GC 2525/16

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w O. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. J. kwoty 36088,93 złotych oraz kwotę 3675,01 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę wraz z kosztami procesu. Na kwotę dochodzoną niniejszym pozwem składają się ;

-kwota 36088,93 złote wynikająca z nakazu zapłaty , a która to składa się z kwoty głównej tj 30829,99 złotych wraz z kwotą 5258,94 złote tytułem naliczonych do dnia 28 kwietnia 2016 roku ustawowych odsetek od poszczególnych okresów płatności,

-kwota 3675,01 złotych na którą składają się ;kwota 2802,50 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu i kwota 66 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania o nadanie klauzuli wykonalności , a także kwota 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w egzekucji oraz kwota 206,51 złotych tytułem kosztów bezskutecznego postępowania egzekucyjnego.

Uzasadniając swoje stanowisko , powód wskazał ,że po wydaniu nakazu zapłaty przeciwko firmie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. była prowadzona bezskuteczna egzekucja względem spółki .W tym stanie rzeczy na podstawie art. 299 ksh za zobowiązania spółki odpowiedzialność ponosi pozwany jako członek zarządu .

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał ,że członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności o której mowa w art. 299 § 1 ksh , jeżeli wykaże ,że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości. Pozwany podniósł ,że w dniu 31 stycznia 2013 roku złożył wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. . W tym samym dniu pozwany jako członek zarządu zwrócił się do powoda o rozwiązanie umowy najmu lokalu. Pozwany próbował zakończyć spór między stronami w drodze ugody. Pozwany w dniu 26 lutego 2013 roku podjął decyzję sprzedaży udziałów .

W umowie tej nabywca zobowiązał się do pokrycia wszystkich zobowiązań obciążających spółkę. W tym samym dniu nowy członek zarządu – D. L. zobowiązała się pokryć własnym staraniem i kosztem wszystkie zobowiązania spółki , w tym te względem powoda.

Pozwany podkreśla ,że nie miał wpływu na dalsze działania nowego udziałowca i członka zarządu w zakresie nie uzupełnienia w terminie braków formalnych wniosku o ogłoszenie upadłości . W efekcie nastąpił zwrot wniosku. Skoro nabywcy zobowiązali się pokryć z własnego majątku zobowiązania spółki (...) to zdaniem pozwanego do ich majątku osobistego winny być kierowane wszelkie roszczenia w tym roszczenia powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest ,że pozwany był członkiem zarządu spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. do dnia 26 lutego 2013 roku.

(dowód w aktach karta 29-33)

W dniu 26 lutego 2013 roku pozwany dokonał sprzedaży posiadanych udziałów w spółce jak również z tym dniem przestał być członkiem zarządu . Nowym członkiem zarządu została D. L. .

(dowód w aktach karta 41-42)

Nowy członek zarządu złożył oświadczenie o zobowiązaniu się do pokrycia wszelkich zobowiązań spółki (...).

Spółka (...) powstała w 2009 roku. W pierwszym etapie zajmowała się tworzeniem e-usługi polegającej na stworzeniu internetowego punktu przeznaczonego dla rolników. W między czasie spółka zrealizowała projekt , który to zakończyła w 2011 roku. Projekt został zrealizowany prawidłowo co potwierdziła kontrola realizacji projektu oraz wypłata wszystkich należnych dotacji. Podczas realizacji kolejnego projektu w latach 2010 -2012 w celu osiągnięcia odpowiednich przychodów spółka rozpoczęła działalność pośrednictwa sprzedaży usług dla firm między innymi (...) SA . Firma ta w czerwcu 2012 roku rozwiązała umowę. Pomimo prób nawiązania współpracy z innymi podmiotami spółka nie osiągała zakładanych przychodów. Wskutek powyższego spółka straciła płynność. Pozwany złożył w dniu 31 stycznia 2013 roku wniosek o ogłoszenie upadłości.

(dowód w aktach karta 34-36)

Następnie w dniu 26 lutego 2013 roku zbył swoje udziały w spółce i przestał być członkiem zarządu.

(dowód w aktach karta 40-42)

W dniu 25 września 2013 roku został wydany przeciwko spółce, której członkiem zarządu był pozwany, nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym to zasądzono dla powoda kwotę 30829,99 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności poszczególnych należności do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 2802,50 złotych

(dowód w aktach V GCo 193/16 karta 10)

Powód wszczął postępowanie egzekucyjne. Komornik sądowy postanowieniem z dnia 29 grudnia 2014 roku umorzył postępowanie wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(dowód w aktach V GCo 193/16 karta 2-4)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach prywatnych przedłożonych przez strony, które nie były kwestionowane przez strony i nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Przesłankami odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki wyrażonymi w art. 299 ksh, jest istnienie niezaspokojonego zobowiązania spółki stwierdzonego orzeczeniem sądowym oraz fakt, że egzekucja prowadzona przeciwko spółce okazała się bezskuteczna. Dodać należy, że odpowiedzialność członków zarządu z art. 299 ksh ma charakter odpowiedzialności odszkodowawczej opartej o delikt.

Zdaniem Sądu stanowisko powoda w przedmiocie spełniania pozytywnych przesłanek odpowiedzialności członka zarządu wynikających z art. 299 § 1 k.s.h. jest prawidłowe.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do kwestii wystąpienia przesłanki osobistej odpowiedzialności pozwanego jako członka zarządu.

Zgodnie z treścią art. 299 § 1 k.s.h, odpowiedzialność taka powstaje, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna. W rozpoznawanej sprawie powód przedstawił postanowienia w których Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) umorzył postępowania egzekucyjne wszczęte przeciwko przedmiotowej spółce z uwagi na stwierdzenie bezskuteczności egzekucji. W ocenie Sądu powyższe postanowienie jest wystarczającym środkiem dowodowym powoda na wykazanie bezskuteczności egzekucji z majątku spółki (...) spółki z o.o. z siedzibą w O. do dnia 26 lutego 2013 roku i po tej dacie z siedzibą w W.. wobec przysługującej mu wierzytelności.

Na podstawie art. 299 k.s.h. członkowie zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, którzy zajmowali to stanowisko w czasie od wymagalności zobowiązania, aż do chwili wystąpienia wierzyciela z powództwem oraz za zobowiązania, które powstały w okresie sprawowania przez nich tej funkcji, a w tym powstałe także dopiero po spełnieniu się przesłanek do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania. (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 lipca 2013 roku, sygn. akt I CKS 646/12). Należy także zwrócić uwagę na wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 października 2013 roku, sygn. akt I ACa 354/13, w którym stwierdzono, że jeśli skład zarządu dłużnej spółki zmieniał się, to odpowiedzialność na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. ponoszą wszystkie osoby będące członkami zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna. Z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że pozwany był członkiem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. w czasie istnienia wierzytelności powoda.

Podsumowując, należy stwierdzić, że powód wykazał pozytywne przesłanki odpowiedzialności pozwanego wynikające z art. 299 § 1 k.s.h. W szczególności wykazał istnienie wymagalnego roszczenia przeciwko spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą

w O. stwierdzonego tytułem egzekucyjnym oraz bezskuteczność egzekucji skierowanej przeciwko tej spółce. Jednocześnie, pozwany nie kwestionował, że egzekucja z majątku przedmiotowej spółki okazała się bezskuteczna. Nie zarzucał ani nie wskazał, że istniały składniki majątku spółki, z których powód mógł otrzymać zaspokojenie oraz nie podważał zasadności umorzenia postępowania egzekucyjnego z uwagi na brak majątku spółki.

Jednakże, spełnienie powyższych przesłanek nie przesądza jednak ostatecznie o odpowiedzialności pozwanego jako członka zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. za zobowiązania tej spółki.

Art. 299 § 2 k.s.h. przewiduje bowiem trzy sytuacje, z których członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności przewidzianej w § 1 tego przepisu. Są to następujące sytuacje:

- a) jeżeli wykaże, że we właściwym czasie doszło do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub wszczęto wobec niej postępowanie układowe,
- b) jeżeli wykaże, że choć nie doszło do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, to miało to miejsce nie z jego winy,
- c) jeżeli wykaże, że chociaż nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, to wierzyciel nie poniósł z tego tytułu szkody.

Analizując kwestię wystąpienia przesłanek ekskulpacyjnych w świetle art. 299 § 2 k.s.h. Sąd w pierwszej kolejności odniósł się do okoliczności podnoszonych przez pozwanego .

W ocenie Sądu zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy potwierdza zaistnienia drugiej przesłanki określonej w art. 299 § 2 k.s.h. .

Po pierwsze, art. 299 § 2 k.s.h. przewiduje domniemanie winy członka zarządu w niezgłoszeniu wniosku o upadłość we właściwym czasie, gdyż powinien być mu znany na bieżąco stan finansowy spółki i możliwość zaspokojenia długów (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 marca 2008 roku, sygn. akt II CSK 545/07).

W konsekwencji, pozwany, chcąc uniknąć odpowiedzialności, musi wykazać niezawiniony brak winy w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości, który oceniany jest w odniesieniu do chwili, w której powstał obowiązek zgłoszenia takiego wniosku, a nie do okresu późniejszego (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 października 2008 roku, sygn. akt I UK 39/08).

W niniejszej sprawie należy zauważyć ,że pozwany , jako członek zarządu zgłosił wniosek o ogłoszenie upadłości . Jednakże uczynił to w dniu 31 stycznia 2013 roku . Będąc świadomym istnienia długów spółki , wyzbył się udziałów w spółce i przestał być z dniem 26 lutego 2013 roku członkiem zarządu. Z tym dniem zaprzestał interesować się wnioskiem o ogłoszenie upadłości spółki.

Zdaniem Sądu działania pozwanego były celowymi , mającymi na celu próbę uwolnienia się od odpowiedzialności finansowej za zobowiązania spółki. Skoro pozwany miał świadomość niewypłacalności spółki (fakt złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki) to negatywnie należy ocenić fakt ,że po upływie 26 dni dokonuje sprzedaży udziałów i przestaje być członkiem zarządu. Tym bardziej ,że z umowy zbycia udziałów wynika ,że nowy udziałowiec i nowy członek zarządu podejmą czynności naprawcze.

Celowość działania pozwanego została potwierdzona zeznaniami świadka D. L.. Sąd dał wiarę jej zeznaniom. Potwierdziła ,że była fikcyjnym członkiem zarządu przez okres 5 dni. Rezygnację złożyła w chwili kiedy dowiedziała się ,że spółka ma większe zobowiązania.

Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 czerwca 2011 roku, sygn. akt I CSK 574/10, badając, kiedy ziściły się przesłanki do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego, nie należy kierować się subiektywnym przekonaniem członków zarządu o spodziewanej, przyszłej sytuacji finansowej spółki, lecz kryteriami obiektywnymi dotyczącymi rzeczywistej sytuacji finansowej spółki. Natomiast, przedmiotowe działania świadczą o

świadomości pozwanego odnośnie bardzo złej kondycji finansowej spółki, który z jednej strony składa wniosek o ogłoszenie upadłości, a z drugiej sprzedaje udziały celem przeprowadzenia postępowania naprawczego. Pozwany nie przeprowadził wcześniej żadnego postępowania naprawczego.

Na marginesie powyższej argumentacji należy także zwrócić uwagę na istotny fakt, że pozwany składając rezygnację nie może uwolnić od odpowiedzialności za zobowiązania i ewentualne ogłoszenie upadłości w czasie kiedy był członkiem zarządu.

Sytuacja na którą powołuje się pozwany tj rezygnacja z dnia 26 lutego 2013 roku nie może uwolnić członka zarządu od odpowiedzialności. Zaciągając zobowiązania w 2012 roku w imieniu i na rzecz spółki miał świadomość sytuacji finansowej, zwłaszcza w świetle złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Sąd nie dał wiary pozwanemu. Pozwany będąc świadomym zaciągniętych zobowiązań, złożył rezygnację w pierwszym kwartale 2013 roku celem uniknięcia odpowiedzialności.

Dokonał sprzedaży udziałów dla osoby która to zawodowo skupuje firmy.

To na pozwanym spoczywa obowiązek udokumentowania i udowodnienia, że nie zachodziły przesłanki ogłoszenia upadłości, spółki w której to pozwany był członkiem zarządu. To na nim spoczywał obowiązek należytego działania. Pozwany nie przedłożył żadnego dokumentu, który by potwierdził fakt przekazania dokumentacji księgowej spółki.

Potwierdza to nowy członek zarządu, która to stwierdziła, że żadne dokumenty spółki

nie zostały jej wydane..

W ocenie Sądu zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy potwierdza również zaistnienia trzeciej przesłanki określonej w art. 299 § 2 k.s.h., tj. pozwany nie wykazał, że chociaż nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, to powód nie poniósł z tego tytułu szkody.

O szkodzi w rozumieniu art. 299 § 2 k.s.h. można mówić wówczas, gdy zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości spowodowałoby zaspokojenie wierzyciela w części większej niż w przypadku zaniechania złożenia tego wniosku przez członków zarządu. Rozmiarem szkody będzie różnica pomiędzy tym, co wierzyciel mógł w wyniku wszczęcia postępowania upadłościowego uzyskać, a rzeczywistym stanem zaspokojenia jego roszczeń. Skuteczne powołanie się przez członka zarządu na omawianą przesłankę wymaga więc wykazania, że stopień zaspokojenia wierzyciela byłby identyczny także w sytuacji zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości (tak: Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 22 marca 2013 roku, sygn. akt V ACa 69/13). Na podobnym stanowisku stanął także Sąd Apelacyjny w Warszawie, który w wyroku z dnia 2 października 2013 roku, sygn. akt I ACa 52/13, stwierdził, że szkoda, o której mowa w art. 299 § 2 k.s.h. in fine odpowiada różnicy w potencjale majątkowym spółki, jaka wystąpiła, a do jakiej nie doszłoby, gdyby we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości. Członek zarządu odpowiada jedynie za taką część należności, jaką otrzymałby wierzyciel w zainicjowanym we właściwym czasie postępowaniu upadłościowym. Należy także wskazać na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 roku, sygn. akt IV CSK 335/10, w których stwierdzono, że członek zarządu spółki z o.o. może uwolnić się w części od odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. poprzez wykazanie, że stopień zaspokojenia wierzyciela byłby identyczny także w sytuacji zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości.

Przekładając powyższe stanowiska Sądów Apelacyjnych oraz Sądu Najwyższego na niniejszą sprawę należy zbadać jaki byłby stopień zaspokojenia powoda gdyby pozwany zgłosił we właściwym czasie wniosek o ogłoszenie upadłości. W sytuacji zgłoszenia przez pozwanego we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości nie doszłoby w ogóle do powstania zobowiązania wobec powoda albo doszłoby do jego powstania, ale na warunkach zabezpieczających powoda przed stratami. Oznacza to, że w sytuacji zgłoszenia przez pozwaną we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości, powód nie miałby w ogóle wierzytelności albo byłaby ona w pełni zabezpieczona, a skoro taka wierzytelność powstała i nie była w pełni zabezpieczona na skutek zaniechania pozwanej i jej wyegzekwowanie okazało się

niemożliwe, to powód poniósł szkodę (tak też: Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia z dnia 4 lipca 2013 roku, sygn. akt I CSK 646/12). Za powyższym stanowiskiem przemawia także fakt, że sądy upadłościowe udzielają na bieżąco informacji interesantom czy wobec określonego dłużnika został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości. Ponadto, w dziale 4, rubryka 3, rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego zamieszczane są informacje o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na fakt, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. Także, w dziale 6, podrubryki 5-7, rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego umieszcza się informacje o postępowaniu upadłościowym, układowym oraz naprawczym. Pozwany składając wniosek nie udowodnił, że był on złożony we właściwym czasie. Wręcz działania pozwanego wskazują, że po to złożył wniosek aby nie ponosić ewentualnie odpowiedzialności, równocześnie próbując zabezpieczyć się przez rezygnacją z członka zarządu w przedmiotowej spółce. Zobowiązania względem powoda istniały już w lipcu 2012 roku. Zatem pozwany miał już 7 miesięcy wcześniej świadomość złej kondycji spółki.

Do uwolnienia się od odpowiedzialności w trybie art. 299 ksh nie wystarczy samo złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości, ale konieczne jest dokonanie wszelkich czynności niezbędnych do kontynuowania tego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, wbrew twierdzeniu pozwanego w niniejszej sprawie wystąpiła trzecia przesłanka egzoneracyjna, o której mowa w art. 299 § 2 k.s.h.

Ponadto należy zauważyć, że powołany został nowy członek zarządu

Jednakże w myśl wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 roku, sygn. akt II CSK 545/07, członkowi zarządu powinien być znany na bieżąco stan finansowy spółki i możliwość zaspokojenia długów. Oznacza to, że jedną z pierwszych czynności nowego członka zarządu powinno być zbadanie stanu finansowego spółki pod kątem ewentualnego obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Podstawą jest przekazania wszystkich informacji na temat spółki od poprzedniego członka zarządu tj. pozwanej. Trudno bowiem oczekiwać od nowego członka zarządu, że będzie posiadać pełną wiedzę na temat finansów spółki już w dniu jego powołania. Pozwany nie przedłożył dowodu w jaki sposób zadbał o dokumenty spółki, czy je przedłożył dla nowego członka zarządu. Tym bardziej, że skoro miał świadomość, że zgłosił wniosek o ogłoszenie upadłości to powinien udowodnić, że o tym wniosku był poinformowany nowy członek zarządu. Obecnie tą odpowiedzialnością próbuje obciążyć spółkę. Kłopoty finansowe spółki zaczęły się już w połowie 2012 roku, co potwierdził sam pozwany w swoim wniosku o ogłoszenie upadłości.

Pozwany sam w odpowiedzi na pozew przyznał, że były podstawy do ogłoszenia upadłości spółki w czasie kiedy był w zarządzie.

Ponadto należy zauważyć, że w załączonych przez pozwanego dokumentach w przedmiocie zbycia udziałów i przejęcia odpowiedzialności za długi nowego członka zarządu brak jest wzmianki na temat wniosku o ogłoszeniu upadłości. Z wymienionych dokumentów wynika tylko jedno, że osoby te miały spłacić wierzycieli i doprowadzić do rozwoju firmy.

Również nie może być uwzględniona zdaniem sądu okoliczność na którą powołuje się pozwany tj. przejęcie długu przez nowego członka zarządu.

Przejęcie długu polega na tym że osoba trzecia może wstąpić na miejsce dłużnika, który zostaje z długu zwolniony - art. 519 kodeksu cywilnego. Przepis § 2 mówi o tym, że przejęcie długu może nastąpić;

-przez umowę z wierzycielem a osobą trzecią za zgodą dłużnika przy czym oświadczenie dłużnika może być złożone którejkolwiek ze stron

-przez umowę między dłużnikiem a osobą trzecią za zgodą wierzyciela; oświadczenie wierzyciela może być złożone którejkolwiek ze stron; jest ono bezskuteczne, jeżeli wierzyciel nie wiedział, że osoba przejmująca dług jest niewypłacalna.

W niniejszej sprawie pozwany nie uzyskał zgody powoda na przejęcie długu

Tak ustalony stan faktyczny sprawy dał podstawę do oceny, że pozwany ponosi odpowiedzialność za ustalone nakazem zapłaty należność główną oraz odsetki ustawowe, wraz z kosztami postępowania nakazowego i egzekucyjnego. Wymagalność roszczenia odsetkowego wchodzącego do należności głównej tj kwota 5258,94 złote należało określić zgodnie z art. 455 kodeksu cywilnego. Jest to kwota ustawowych odsetek naliczonych do dnia 28 kwietnia 2016 roku od poszczególnych okresów płatności określonych w nakazie zapłaty.

Zasadnie powód domaga się odsetek ustawowych od skapitalizowanych odsetek ustawowych dochodzonych łącznie z roszczeniem głównym z nakazu zapłaty zgodnie z treścią art. 482 § 1 kodeksu cywilnego .

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz przyjmując, że pozwany nie wykazał istnienia okoliczności zwalniających jego od odpowiedzialności przewidzianych w art. 299 § 2 k.s.h., Sąd uznał, że roszczenie powoda w tym zakresie jest zasadne, wobec tego na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. orzekł jak w wyroku.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powód poniósł koszty pełnomocnika zgodnie z § 6 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. 2013, poz. 490), opłatę skarbową, opłatę od pozwu. Skoro zatem powód wygrał niniejszy proces w całości, to należy się mu pełny zwrot kosztów, o czym orzeczono w pkt. II wyroku.

SSR Iwona Nowak